

cele fără de rânduială, atunci vei fi mai bineplăcut lui Dumnezeu și-I vei sluji Lui mai bine decât dacă te-ai chinui până la sânge și te-ai istovi cu postul mai mult decât toți pustnicii cei de demult. Și chiar dacă ai răscumpăra sute de robi creștini din mâinile păgânilor, dându-le libertate, aceasta nu te va mântui, dacă tu însuși vei rămâne în robia patimilor. Și orice lucrare vei întreprinde, nu te va duce la țintă dacă nu vei lua aminte la patimile tale și le vei da libertate să vieze și să lucreze în tine.

Deci acum, după ce ai învățat în ce constă desăvârșirea creștină și că pentru dobândirea ei trebuie să duci un război necontenit și aspru cu tine

însuși, și se cuvine, dacă vrei cu adevărat să fii biruitor în acest război nevăzut și să te învrednicești de cunună, să sădești în inima ta următoarele patru stări și lucrări duhovnicești, ca și cum te-ai înarma cu cele mai de nădejde și nebiruite arme, și anume: (a) niciodată să nu te încrezi în tine însuși în nimic; (b) să porți întotdeauna în inimă o încredere desăvârșită și plină de curaj numai în Dumnezeu; (c) să te nevoiești neîncetat și (d) totdeauna să te afli în rugăciune.

Sursa: **Sfântul Teofan Zăvorâtul, Războiul nevăzut**, Editura Mănăstirea Sihăstria, 2013

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 9 ianuarie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 13 ianuarie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 14 ianuarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Coloseni 1, 12-18; Ev. Luca 17, 12-19; glas 7, voscr.10 → Duminica a 29-a după Rusalii (a celor 10 leproși) → Odovania praznicului Botezului Domnului → Sfinții Cuvioși Mucenici din Sinai și Rait → Sfânta Nina, luminătoarea Georgiei

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

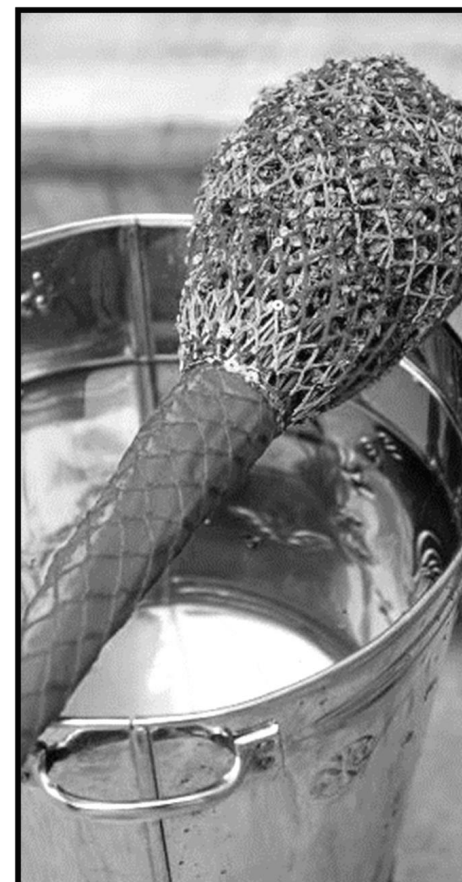

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Niciun om nu poate urca spre Dumnezeu (spre bine) dacă nu ajută și pe alții să urce și dacă nu e ajutat și el de alții” – Părintele Dumitru Staniloae

Nr. 521 / 7 ianuarie 2024

CUM FOLOSIM AGHIASMA MARE?

Bucuria sărbătorilor de iarnă continuă prin sărbătoarea Bobotezei și a Sfântului Ioan, iarăși momente de referință pentru obștea credincioșilor, care, odinioară, dar și astăzi, marchează cele două zile de praznic prin tradiții deosebite, pline de simțire și trăire creștinească.

Sfințirea cea Mare a apei, sau Aghiasma Mare, este o slujbă săvârșită numai de Bobotează. Potrivit rânduiei din Minei, cu prilejul Arătării Domnului, slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sfintei Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și, desigur, după săvârșirea dumnezeieștii Liturghii din ziua sărbătorii Epifaniei. Dacă primele două slujbe se oficiază cu precădere la catedralele chiriarhale și mănăstiri, în parohii mulțimea credincioșilor participă și se împărtășește cu

Aghiasma Mare după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei. Obiceiurile atât de frumoase și diverse ar merita un studiu amplu, însă acum mă voi limita doar la câteva lămuriri privind folosirea Aghismei Mari în decursul celor opt zile de praznic, dar și pe parcursul întregului an bisericesc.

După tradiție, vom gusta de opt ori din această apă sfințită; cifra opt ne amintește de veșnicie, de viața de veci, căci în Cartea Apocalipsei se vorbește despre ziua a opta, ce va urma după Judecata universală. Aghiasma Mare se ia pe nemâncate timp de opt zile, pentru că ea ne cheamă să căutăm viața și bucuria veșnică în iubirea Preasfintei Treimi. Nu mâncăm nimic înainte de împărtășirea cu Aghiasma Mare pentru a arăta că nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana cea spirituală. După Sfânta Liturghie, întâi gustăm din Aghiasma Mare, apoi luăm sfânta anafură. Chiar atunci când ne împărtășim putem gusta din ea, bineînțeles după ce am primit dumnezeiasca Euharistie.

Însăși rânduiala slujbei de sfințire a apei din cadrul praznicului Epifaniei ne lămurește de ce este necesar să ne împărtășim din apa sfințită la Bobotează: rugăciunile și cântările reliefează iubirea lui Dumnezeu pentru umanitate, arătată concret prin Întruparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Botezul Său în Iordan, făcând legătura între Crăciun și Bobotează,

dar și între Botezul Mântuitorului și botezul nostru.

De vom asculta cu atenție rânduiala sfințirii celei mari a apei, vom afla beneficiile împărtășirii cu ea: ne sfințește sufletele și trupurile, casele, gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura. Prin această sfințire a naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Sfânta noastră Biserică ne arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, prevederile tipiconale îndeamnă preotul să săvârșească slujba în exteriorul bisericii, lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă. Nu de foarte mult timp, în satele din Moldova îndeosebi, credincioșii sculptează din apele înghețate ale lacurilor cruci și mese de gheață, așezându-le în locurile unde se va sfinți Aghiasma Mare. Tradiția nu pare prea veche, fiind legată de pelerinajul obștii credincioșilor către o apă unde se oficia slujba de sfințire. Astăzi, în puține locuri se mai fac asemenea pelerinaje, dar, dacă creștinii nu au mai mers la râu ori la lac să sfințească apa, au adus râurile sau lacurile, prin aceste cruci cioplite în gheață, pentru a fi binecuvântate.

Revenind la modul de folosire a Aghismei Mari de la Bobotează, din rugăciunile rostite de preot aflăm că ne aduce vindecare de boli sufletești

și trupești. Trăim vremuri în care omul înfruntă felurite boli ale trupului ori sufletului, adeseori cele fizice fiind generate de suferințele sufletești, de păcate și patimi. Să nutrim convingerea că apa sfințită ne vindecă, întrucât ne sporește credința, dragostea față de Dumnezeu și față de semenii. Tot din cuprinsul rugăciunilor din rânduiala sfințirii Aghismei Mari aflăm că ea se arată izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele. Avem nevoie de ea, căci adesea diavolul caută cu orice chip să ne piardă, îndemnându-ne la păcat; apa sfințită la Bobotează ne dă putere să biruim ispitele, să ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii.

Se cade, așadar, ca fiecare creștin să aibă în casă un vas cu Aghiasmă Mare, să-l țină la loc curat, după cum ne învață bătrânii noștri, să guste cu evlavie din ea în zilele de post, în vreme de necazuri, ispite, nevoi sau grele suferințe, dar numai după ce primește dezlegare de la duhovnic. Unii preoți rânduiesc celor pe care-i spovedesc Aghiasmă Mare înainte de a primi Sfânta Împărtășanie. Sunt credincioși, care în Postul Mare, se nevoiesc postind aspru sau negru, primind dezlegare de la povățuitorul lor spiritual să guste spre seară câteva guri de Aghiasmă Mare. Cei pe care duhovnicul îi oprește de la dumnezeiasca Euharistie din pricina unor păcate grave, pot lua Aghiasmă Mare, cu încuviințarea duhovnicului ca mângâiere și nădejde a mântuirii

lor, ca leac spre tămăduire și îndreptare în vederea apropierii de potir.

Sursa: doxologia.ro

SFÂNTUL TEOFAN ZĂVORĂTUL

† 6 IANUARIE
1815 - 1894

CUNUNA SE DĂ LUPTĂTORILOR VITEJI ȘI CURAJOȘI

Trebuie să jertfești totul lui Dumnezeu și să faci numai voia Lui. Dar tu vei întâlni în tine însuși atâtea vreri câte puteri și nevoi ai, care toate cer să le împlinești, fără a ține socoteală dacă ele sunt sau nu după voia lui Dumnezeu. De aceea, pentru a atinge țelul dorit de tine, trebuie la început să-ți înăbuși voile tale proprii, iar la sfârșit să le defaimi și să le stârpești cu totul. Iar pentru a reuși, trebuie mereu să te lupti cu tine însuși și cu tot ceea ce îți satisface voile, le stârpește și le susține. Deci pregătește-te de o astfel de luptă și război, căci cununa nu este dată decât acelor luptători care sunt viteji și curajoși.

Dar pe cât acest război este mai greu decât oricare altul (căci intrând în război cu noi, întâmpinăm împotrivire chiar în noi înșine), pe atât și biruința în acesta este mai slăvită decât oricare alta și mai bineplăcută decât toate lui Dumnezeu. Căci dacă, însuflețit de sânguință, vei birui și vei omorî patimile, poftele și voile tale